

LA LLEGENDA DE LA DAMA CARCAS

05

Font:
*Vanessa Huguet i
Anne Beneïto
Són de França
i viuen a Santa
Perpètua de
Mogoda.*

Fa molts i molts anys, a l'edat mitjana, l'emperador Carlemany va decidir posar setge a la ciutat del rei sarraí Ballak. Quan aquest va morir, la seva muller, la dama Carcas, el va succeir al capdavant de la ciutat.

Després de cinc anys de resistència, la fam estava a punt de vèncer els últims defensors de la ciutat. A la dama Carcas, mentre vigilava sola al capdamunt de la muralla, se li van acudir un parell d'estratagemes per trencar el setge. Per fer creure als atacants que encara hi havia guàrdies defensant la ciutat, va posar uns ninots de palla vestits de soldats a dalt de les muralles. També va decidir que amb l'última mesura de blat que quedava a la ciutat alimentaria l'últim porquet, i quan va ser ben tip el va llançar des del dalt dels murs de la ciutat. Quan va tocar a terra es va rebotar i de la panxa en va sortir tot el blat.

Carlemany, veient això, va decidir posar fi al setge perquè va deduir que si tenien tant blat que podien alimentar els porcs encara podrien resistir molt més temps. Abans que l'exèrcit marxés, la dama Carcas va fer sonar les campanes. I el comte Oliban, el preferit de Carlemany i alhora admirador secret de la reina, va exclamar: «Sire, Carcas sonne» (Senyor, Carcas sona).

L'emperador va tornar per signar la pau i va batejar la ciutat amb el nom de Carcassona en homenatge a la seva defensora. I, amb la seva benedicció, el comte d'Oliban i la dama Carcas es van casar, van tenir molts fills i van viure feliços a Carcassona.

LA LÉGENDE DE DAME CARCAS

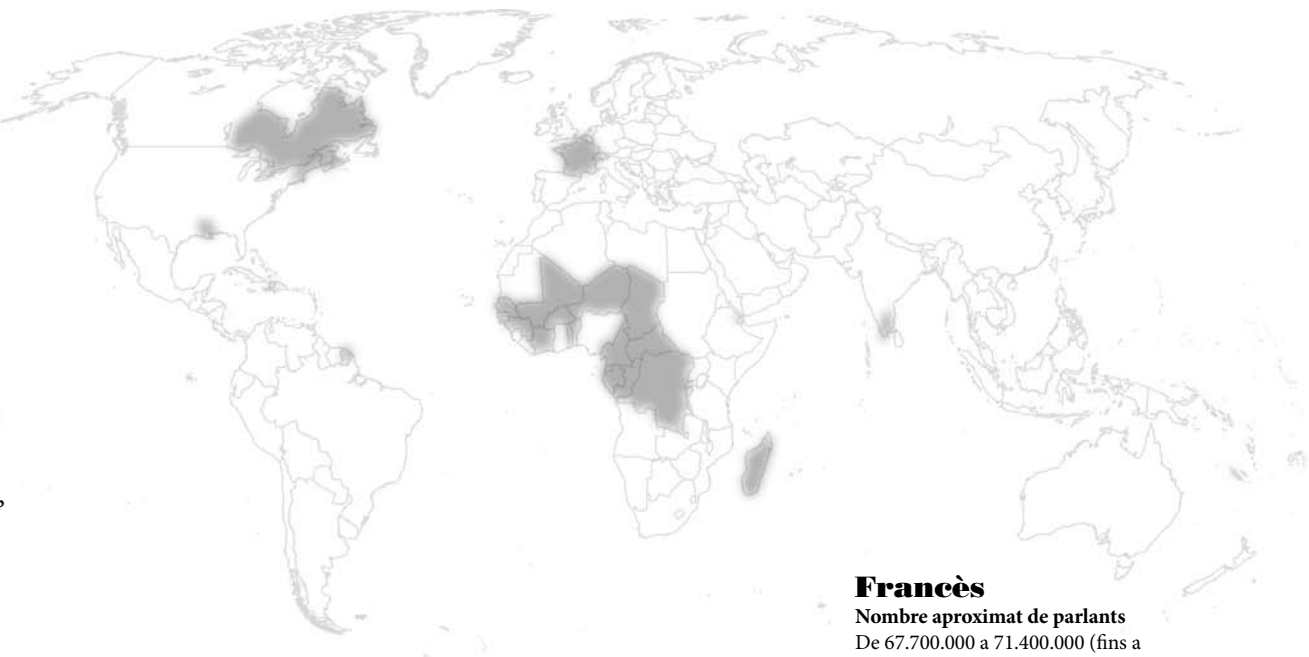
L'empereur Charlemagne faisait le siège de Carcassonne, sur laquelle régnait le roi sarrasin Ballak. À la mort de celui-ci, son épouse, « Dame Carcas », prit la succession de la cité médiévale.

Le siège de la cité durait depuis déjà cinq ans, lorsque la famine eut raison des derniers défenseurs. Seule, du haut de ses remparts, Dame Carcas montait la garde. Pour faire croire aux assaillants que la garde royale était encore nombreuse, elle disposa des mannequins en paille habillés en soldats et tira à l'arbalète sur l'armée assiégeante.

Il ne restait plus dans la ville qu'un petit cochon et un sac de blé pour nourrir la population. Dame Carcas décida alors de gaver ce dernier cochon avec le reste de blé, puis elle le précipita du haut du rempart. Le cochon, en touchant le sol, éclata et de son ventre déchiré s'échappa un flot de bon grain.

Devant ce spectacle, Charlemagne fit aussitôt lever le siège, devenu inutile : on avait tellement de blé à Carcassonne qu'on en nourrissait les porcs ! Avant que la grande armée ne disparaisse, Dame Carcas fit sonner les cloches. Le comte Oliban, favori de Charlemagne et admirateur secret de la reine, s'écria alors : « Sire, Carcas sonne ! ».

L'empereur revint signer la paix, baptisa la Cité du nom de Carcassonne en hommage à celle qui l'avait défendue et souhaita le mariage d'Oliban avec Dame Carcas. Et ils y vécurent heureux et eurent beaucoup d'enfants.

Francès

Nombre aproximat de parlants
De 67.700.000 a 71.400.000 (fins a 175.000.000 si hi incloem els que el tenen com a segona llengua).

On es parla

A França (inclosos els departaments i els territoris d'ultramar), el centre i el sud de Bèlgica, l'oest de Suïssa, Mònaco, Jersey, Guernsey, el nord-oest d'Itàlia, Luxemburg, l'est del Canadà, el nord-est i el sud dels Estats Units, Haití, Benín, Burkina Faso, Burundi, el Camerun, la República del Congo, la República Democràtica del Congo, Costa d'Ivori, Djibouti, Gabon, Guinea, Guinea Equatorial, Madagascar, Mali, el Níger, la República Centreafricana, Ruanda, el Senegal, les Seychelles, Togo, el Txad, el sud-est de l'Índia i Vanuatu.

Sabies que...

El francès és la més evolucionada de les llengües romàniques, és a dir, la més allunyada del llatí.